

රබර් ඇසිරීමේදී අනුගමනය කළයුතු අත්‍යවශ්‍ය පියවර

ඇල්. ඇම්. කේ. තිලකරත්න

ශ්‍රී ලංකාව අද ලෝකයේ රබර් නිපදවන රටවල් අතර හයවන ස්ථානයට පත්ව ඇති අතර අපගේ වාර්ෂික නිෂ්පාදනය ලෝකයේ ස්වාභාවික රබර් භාවිතයෙන් පිරිමසනුයේ 3% ක ප්‍රමාණයක් පමණි. එහෙත් ලංකාවේ ප්‍රධාන අපනයන වෙළඳ හෝග අතර දෙවන ස්ථානයේ ඇති ස්වාභාවික රබර්වලට අප ආර්ථිකයේ බැඳගත් තැනක් හිමිවේ.

අනෙකුත් අග්නිදිග ආසියාතික රටවල් හා සසඳන කල ලංකාවේ රබර් නිෂ්පාදනයේ ඇති විශේෂත්වය නම් ලංකා රබර් නිෂ්පාදනයෙන් 35% ක් පමණ ක්‍රෙප් රබර් ලෙස නිපදවීමය. ක්‍රෙප් රබර් ඉතා සුදු පැහැයකින් යුත් අපද්‍රව්‍ය හා කුණු අඩංගු නොවූ අගනාම රබර් වර්ගයයි. මෙකී විශේෂ රබර් වර්ගය, වර්ග කරනු ලබන්නේ එහි ඇති පිරිසිදු සුදු පැහැය අනුව පිටත ඔපය සලකා බැලීමෙනි.

සුදු ක්‍රෙප් රබර් හා දුම් ගැසු ෂීට් ද පුස් බැඳීමේ හේතුවෙන් නිතර ඉතා බාල කාණ්ඩවලට, වර්ග කිරීමට සිදුවේ. රබර් මත දිලීර හෙවත් පුස් බැඳීමට හේතුවන ප්‍රධානතම සංසටකය එහි ස්වාභාවයෙන්ම අඩංගු ප්‍රෝටීන් කාබෝහයිඩ්‍රේට් වේ. ප්‍රෝටීන් අඩංගුවීම හේතුවෙන් වියළි රබර් ද තෙතමනය ඇති වාතයේ තිබූවිට ජලය අවශෝෂණය කරගනී. මෙම කායඛීය රබර් වල අඩංගු ප්‍රෝටීන් ප්‍රමාණය අනුව වෙනස්වන හෙයින් කහට ඉවත් කර නිපදවන සුදු ක්‍රෙප් හා සෝල් ක්‍රෙප්වලට ජලය උරාගැනීම අත් වියළි රබර්වර්ග වලට වඩා සෙමින් සිදුවේ.

පුස් හෙවත් දිලීර බැඳීමට ජලය අත්‍යවශ්‍ය වන අතර පුස් බැඳීමෙන් වියළි රබර් වර්ග ඉතා තද කළු පාට හෝ දුඹුරු පාටින් (දුර්වර්ණ) යුක්තවේ. මේ හෙයින් එම විශේෂ රබර් වර්ගවලින් බලාපොරොත්තුවන ප්‍රධානතම ගුණය වූ ලා පැහැය නැතිවී යන අතර, පුස් බැඳුණ රබර් වර්ග කරනුයේ ඉතාම බාල රබර් වර්ග ලෙසය. ඒ හෙයින් ස්වභාවයෙන්ම ප්‍රෝටීන් අඩංගු සියළු වියළි රබර් වර්ගයන් පුස් නොබැඳෙනසේ ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා තෙතමනයට හසු නොවන සේ ගබඩා කළ යුතුවේ.

පසුගිය දශක කීපය තුළම අන්තර්ජාතික සුදු ක්‍රෙප් හා සෝල් ක්‍රෙප්වලට මුහුණ පෑමට සිදුව ඇති විශාලතම ප්‍රශ්නය නම් නැව්ගත කල ඉතා අගනා සුදු රබර් අතරමගදී පුස් බැඳී දුර්වර්ණ වීමය. දුර්වර්ණවූ සුදු ක්‍රෙප් රබර් හා අනිකුත් වියළි රබර් අපනයනය සඳහා වාර්ෂිකව අපට ඉතා විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් දඩ මුදල් වශයෙන් ගෙවීමට සිදුව ඇති බව පෙනී යයි. එය සාමාන්‍ය වශයෙන් වසරකට රුපියල් මිලියන 35 කටත් වැඩි ප්‍රමාණයකි.

සෝල් ක්‍රෙප් පුස් බැඳීමට හේතුව ලෙස ප්‍රධාන වශයෙන් අපට පෙනී ගොස් ඇත්තේ ඇසුරුම් පෙට්ටි සඳහා යොදන මෘදු ද්‍රව පෙට්ටිවල අසතුටුදායක භාවයයි. ප්‍රධාන වශයෙන් මේ හේතුව උඩ ලංකාවේ සෝල් ක්‍රෙප් සඳහා ලොවෙහි ඉල්ලුම වසරකට ටොන් 5,000 සිට ටොන් 2,000 දක්වා පසුගිය දශකය තුළ පහත වැටී ඇත. එබැවින් මෙම තෙත් මෘදු ලී පෙට්ටි වෙනුවට වියළි

ශක්තිමත් ලියෙන් තැනු පෙට්ටියක් හෝ රැලි කාඩ්බෝඩ් පෙට්ටියක් භාවිතා කිරීමේ අගය අප විසින් පෙන්වා දෙන ලදී. ඉහත සඳහන් මෘදු ඇල්බිසියා ලී හිඟයක් රටේ පවත්නා බැවින් බොහෝවිට සෝල් ක්‍රෙප් කර්මාන්ත ශාලා වලට සපයනු ලබන පෙට්ටි ලැලි දින දෙක තුනකට පෙර කපා ඉරාගත් ගස්වල ලැලිවේ. කාල වේලාවට ඉල්ලුම් සඳහා රබර් සැපයීමට ඇති බැවින් එම තෙත ලැලි රබර් කර්මාන්ත ශාලාවේදී පවතේ වියළීමද කළ නොහැකිය. ඒ හෙයින් මෙවැනි තෙත පෙට්ටිවල සෝල් ක්‍රෙප් ඇසිරීමෙන් පුස් බැඳීමට අවශ්‍ය තෙතමනය නොඅඩුව සැපයේ. තවද, මෙම ලී ඉතා මෘදු බැවින් ඒවායේ ඇසුරු රබර් නැව්ගත කිරීමේදී සිදුවන ගැටීම් වලදී පෙට්ටි ලැලි පුපුරා යන අතර පාරිභෝගිකයා අතට පත්වන්නේ බොහෝවිට ලී පෙට්ටිටයක් රහිත පොලිතින් වල එතු පුස් හා දුටිලි වලින් අපවිත්‍ර වූ සෝල් ක්‍රෙප් ෂීට් මිටියක් පමණි. ඒ හෙයින් ලොව පතළ ශ්‍රී ලංකා අතර්ස සෝල් ක්‍රෙප් නාමය තව දුරටත් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා මෙම පාරම්පරික දුර්වල මෘදු ලැලි පෙට්ටි භාවිතය වහා නතර කළ යුතු බව අප විසින් පෙන්වා දෙන ලදී. ලැලි වලින් තැනු පෙට්ටි යුරෝපීය රටවලදී පුලුස්සා විනාශ කිරීමේදී සිදුවන පරිසර දූෂණය හා අනිකුත් කරදරද මෘදු ලැලි පෙට්ටි පාරිභෝගිකයින් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට තව හේතුවකි.

එහෙත් රැලි කාඩ්බෝඩ් පෙට්ටි මේ සඳහා යොදා ගැනීමට අප රබර් පිටරට පටවන්නන් මැලිවීමට හේතුවූයේ රැලි කාඩ්බෝඩ් ආනයනය සඳහා අයකරනු ලබන තීරු බදු හේතුවෙන් කාඩ්බෝඩ් ඇසුරුම් පෙට්ටිවල මිල අධික වීමය. එහෙත් ලක් රජය මගින් මෑතදී අනුමත කළ සහනයක් අනුව සෝල් ක්‍රෙප් පිටරට පැටවීම සඳහා භාවිතා කරන රැලි කාඩ්බෝඩ් පෙට්ටි සඳහා වන තීරු බදු ගෙවිය යුතු නොවේ. එබැවින් නුදුරු

අනාගතයේදී ලංකාවේ නිෂ්පාදිත අතර්සම රබර් වර්ගය වන සෝල් ක්‍රෙප් රැලි කාඩ්බෝඩ් පෙට්ටි තුළ අසුරා යැවීමෙන් ඉහත සඳහන් ඇසුරුම් ප්‍රශ්නය හා පුස් බැඳීමේ ප්‍රශ්ණය ද නැතිවී යනු ඇත.

තවද එවැනිම අතර්ස, ලංකාවේ පමණක් නිපදවන තුනී ලේස් ක්‍රෙප් රබර් වලද පුස් බැඳීම හේතුවෙන් බාලවීම හා එමගින් දඩ ගෙවීමට සිදුවීම නිතර සිදුවන දෙයකි. ඊට හේතුව නම් තුනී ලේස් ආකාරයට නිපදවන මෙම ලේස් ක්‍රෙප් රබර් වල ඉතා ඉහල වූ පෘෂ්ඨික ක්ෂේත්‍රඵලය එම රබර් වලට තෙතමනය උරා ගැනීම වර්ධනය කිරීමය. මෙම රබර් සාමාන්‍යයෙන් නැවට පටවනු ලබන්නේ පොලිතින් වල දවටා සිමෙන්ති මලු වැනි උරවල ඇසිරීමෙන්ය. එහෙත් පොලිතින් ආවරනය සිල් කිරීමට පෙර ඊට තෙතමනය උරාගැනීමට ඇති අවකාශයෙන් තෙත් වන ලේස් ස්ථර නැව් ගමන තුළදී පුස් බැඳීමට ලක්වේ. මීට අමතරව නැව්ගත කිරීමට පෙර නැව්ගත කරන්නන් ගේ ගබඩා තුළදීම පුස් බැඳීම හේතුවෙන් ප්‍රතික්ෂේප කර නැවත බාල වර්ග සඳහා අඹරන තුනී ක්‍රෙප් ලේස් ප්‍රමාණය සම්පූර්ණ නිපදවන තුනී ක්‍රෙප් ප්‍රමාණයෙන් 25% ක් පමණ යයි කීම විශ්වාස කළ නොහැකි තරම් නොවේද?

ඒ හෙයින් අපගේ නවතම නිර්දේශය නම් අතර්සතම IX කාණ්ඩයේ තුනී ලේස් ක්‍රෙප් රබර් නිපදවීමේදී පහත සඳහන් ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කළ යුතු බවයි.

1. තුනී ලේස් ක්‍රෙප් නිපදවිය යුත්තේ කහට ඉවත්කළ කිරි වලින් පමණි.
2. තුනී ලේස් ක්‍රෙප් වියළීමට ප්‍රමාණවත් වාත වියළීම් කුළුතක් භාවිතා කළ යුතුමය.
3. වියළා නිමකල ලේස් ක්‍රෙප් හැකි ඉක්මනින් බේල්වලට තෙරපා පොලිතින් වල සිල්කල යුතුය.

4. නිෂ්පාදනයේ සෑම අවස්ථාවකදීම මෙන්ම ඇසිරීමේදී හා ගබඩා කිරීමේදී සියළු සනීපාරක්ෂක පියවර අනුගමනය කළ යුතුය.

මේ කරුණු පිළිපැදීමෙන් පුස් බැඳීම නිසා බාල කාණ්ඩවලට යන තුනී ලේස් ක්‍රෙප් ප්‍රමාණය අවම කරගත හැකි වන අතර, එමගින් එවැනි බාල රබර් පිටරට යැවීම හේතුවෙන් ගෙවීමට සිදුවන දඩ මුදල් ප්‍රමාණය ද අවම කරගත හැකිවේ.

මීට රබර් නිෂ්පාදනයේදී ද ශ්‍රී ලංකා රබර් මුහුණ පා ඇති තත්ත්වය ශෝක ජනකය. පසුගිය පස් වසරක කාලය තුළ අපේ මීට රබර් සඳහා ලබා ඇති දෝෂ පහත සඳහන් ආකාරයට වේ.

1. මීට රබර් බේල් තුළ ඉතා බාල වර්ගයේ හා නොවියලුණු මීට අන්තර්ගත වීම.
2. ලංකා රබර් වලට ආවේණික වූ දැඩි හාවය.
3. මීට රබර් මිටි නිසිලෙස තෙරපා නොතිබීම.
4. බේල් මත ආලේප කරනු ලබන සුදු හුණුවල තලාතු මිනිරන් (මයිකා) කැබැලි අඩංගු වීම.
5. එම ආලේපයට නුසුදුසු ද්‍රව භාවිතා කිරීම හේතුවෙන් ආවරණ මීට පුපුරායාම වැනි දේ වේ.

මෙයින් දෙවෙනි කරුණ වූ ලංකා රබර්වලට ආවේණික තදගතිය අන් රටවල නිපදවන රබර්වල නොමැති බව පිළිගත යුතු කරුණකි. ඊට හේතුව ලංකාවේ 70% පමණ බිම් ප්‍රමාණයක වවා ඇති පී. බී. 86 වර්ගයේ

ගස්වලින් දෙන රබර් ඉතා දැඩි වීමය. එහෙත් ලංකාවේ නව ප්‍රතිපත්තිය අනුව 1991 න් පසු පී. බී. 86 ක්ලෝනය නැවැත්වීමට වගාව ක්‍රමයෙන් අඩුකල පසු මේ තත්ත්වය නුදුරු අනාගතයේදී කෙමෙන් නැතිවී යන බව අපේ විශ්වාසයයි.

එහෙත් රබර් පැටවීමේදී ඒවා නිසි ලෙස වර්ග කිරීමත්, මිටි බැඳීමත්, සුදු කුඩු ආලේප කිරීමත් නිසියාකාරව නොකළහොත් අප මීට රබර් අනාගතය අවදන ම වනු ඇත.

තවද පිටරට පටවන රබර් ඕනෑම වර්ගයක තත්ත්වය පරීක්ෂා කිරීම හා සහතික කිරීම රජයේ ආයතනයක් මගින් කිරීමද, රබර් මිටි බඳින්නන් හා නැව්ගත කරන්නන් ලියා පදිංචි කර ඔවුන්ගේ ගබඩා ආදිය ප්‍රමිතීන්ට අනුව අවශ්‍ය පහසුකම් ඇතුළු සාදා ඇද්ද යන වග පරීක්ෂා කිරීමද, ඉතා අතපවශ්‍ය පියවර කීපයකි. එසේ නොකළ හොත් ලංකාවේ රබර් වල අනාගතය අදුරුවන බවට සියලු සාක්ෂි දැනටමත් පහලවී ඇති බව මතක් කල යුතුය.